U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobkyně: **E. S.,** zastoupená JUDr. Marcelou Scheeovou, advokátkou se sídlem Štupartská 4, Praha 1 – Staré Město, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát** se sídlem Květná 15, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2011, č. j. BE929-2/99/8/9/2011-SŘ, o určení místní příslušnosti,

takto:

K řízení ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 46/2012 **je příslušný** Městský soud v Praze.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2011, č. j. BE929-2/99/8/9/2011-SŘ, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, ústředního inspektorátu v Praze ze dne 28. 6. 2011, č. j. EF146-1/D/99004/1/2011-SŘ o uložení pořádkové pokuty podle ust. § 19 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ve výši 10.000 Kč.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 15. 2. 2012, č. j. 62 A 1/2012 - 26, které nabylo právní moci dne 27. 2. 2012, rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému V odůvodnění tohoto usnesení krajský soud uvedl, že v daném případě rozhodovala v I. stupni Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát se sídlem v Praze, 5, Za Opravnou 300/6, a proto je místně příslušným k projednání žaloby městský soud v Praze.

Městský soud poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti podle § 7 odst. 6 s. ř. s. neboť s postoupením věci nesouhlasí. Svůj nesouhlas odůvodnil tím, že není k projednání věci místně příslušný s poukazem na § 7

odst. 2 s. ř. s., podle kterého s účinností od 1. 1. 2012 nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti. V této souvislosti odkázal na ust. § 1 odst. 1, 2, 4 a 6 zákona č. 146/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 146/2002 Sb.“) s tím, že má za to, že je nutno Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci (dále jen „inspekce“) považovat za správní úřad jako celek a její členění na ústřední a krajské inspektoráty pouze za vnitřní členění uvnitř správního orgánu. Tyto inspektoráty tak nejsou samostatným správním orgánem. Ust. § 1 odst. 6 citovaného zákona v souladu s uvedeným vymezuje pouze funkční příslušnost. Proto je názoru, že i v I. stupni rozhodovala inspekce, jejíž sídlo je v Brně a z hlediska místní příslušnosti je nerozhodné, že rozhodovala prostřednictvím inspektorátu. Proto je místně příslušný k řízení o dané věci Krajský soud v Brně. Na podporu svých závěrů Městský soud v Praze odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2004, č. j. 6 A 11/2002 - 26, a ze dne 15. 2. 2012, č. j. 6 Ads 15/2011 - 143, a usnesení ze dne 29. 10. 2007, č. j. 8 Afs 75/2007 - 115 (všechny dostupné na www.nssoud.cz).

Podle ust. § 7 odst. 5 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

Při posuzování nesouhlasu městského soudu s postoupením věci vycházel Nejvyšší správní soud z ust. § 1 zákona č. 146/2002 Sb., které stanoví, že se zřizuje Státní zemědělská a potravinářská inspekce, která je správním úřadem podřízeným ministerstvu zemědělství. Inspekci tvoří ústřední inspektorát a jemu podřízené inspektoráty mající územní působnost pro jednotlivé kraje v citovaném zákoně taxativně vyjmenované, které mají svá samostatná sídla. Podle odst. 2 písm. a) citovaného ustanovení je zřízen inspektorát pro Středočeský kraj a Hlavní město Prahu se sídlem v Praze.

Pro posouzení místní příslušnosti je podle názoru Nejvyššího správního soudu rozhodující ust. § 1 odst. 6 zákona č. 1426/2002 Sb., podle kterého rozhoduje jako orgán prvého stupně ve správním řízení inspektorát příslušný podle své územní působnosti a o odvolání proti rozhodnutí inspektorátu rozhoduje ústřední inspektorát. Toto ustanovení tak jednoznačně stanoví, že orgánem rozhodujícím v I. stupni je inspektorát podle své územní působnosti. Pro určení místní příslušnosti soudu je podle dikce ust. § 7 odst. 2 s. ř. s. rozhodující právě sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v I. stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. V daném případě je takovým orgánem, který samostatně rozhodoval v I. stupni, inspektorát pro Středočeský kraj a Hlavní město Prahu se sídlem v Praze. Tato skutečnost tak zakládá pro řízení o předmětné žalobě místní příslušnost Městského soudu v Praze.

Odkazy městského soudu na výše citované rozsudky nepovažuje Nejvyšší správní soud za případné, protože tyto se zabývají pouze funkční příslušností orgánu v případě rozkladového řízení (rozsudek ze dne 29. 10. 2007, č. j. 8 Afs 75/2007 - 115), pobočky České advokátní komory (rozsudek ze dne 15. 2. 2012, č. j. 6 Ads 15/2011 - 143) a Komise

pro cenné papíry (rozsudek ze dne 15. 1. 2004, č. j. 6 A 11/2002 - 26). Nejvyšší správní soud má však za to, že při posuzování místní příslušnosti podle ust. § 7 odst. 2 s. ř. s. je v daném případě nutné vycházet ze zákona č. 146/2002 Sb., který výslovně stanoví, že jako orgán I. stupně rozhoduje ve správním řízení inspektorát příslušný podle své územní působnosti. Tento závěr vychází rovněž z judikatury Nejvyššího správního soudu, podle které organizační složka správního orgánu může být správním orgánem rozhodujícím v I. stupni pouze tehdy, svěřuje-li jí právní předpis určité samostatné rozhodovací pravomoci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č. j. 3 Ans 8/2008 - 84). Tato podmínka byla v dané věci splněna, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl podle ust. § 7 odst. 5 s. ř. s. tak, že k řízení je místně příslušný Městský soud v Praze.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně
senátu